Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

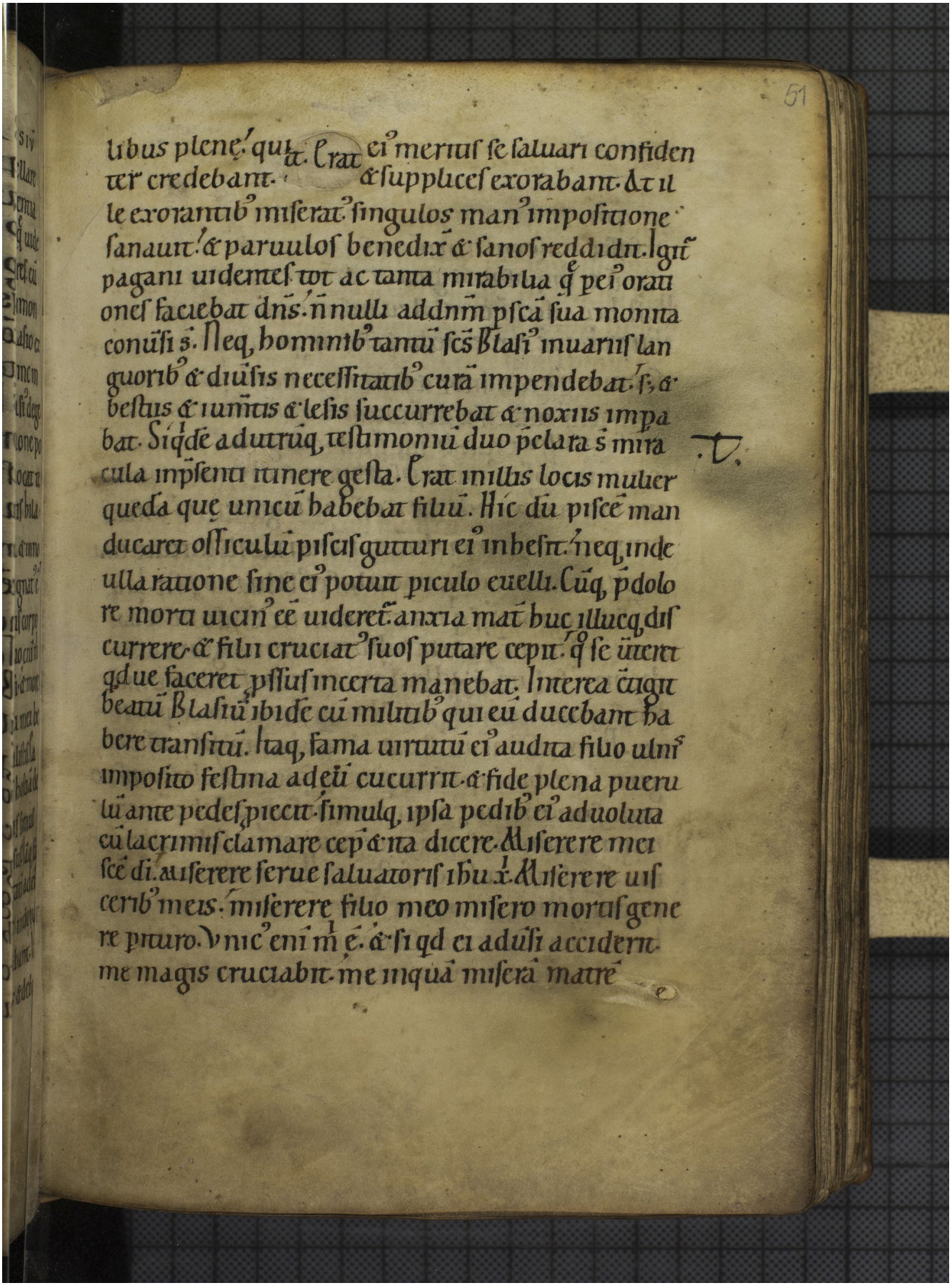

libus plenę. qui ꝛc. Erat ei mentis se saluari confiden
ter credebant. & supplices exorabant. Ac il
le exorantib⁹ miserat⁹ singulos man⁹ impositione
sanauit. & paruulos benedix & sanos reddidit. Igit
pagani uidentes tot ac tanta mirabilia q⁹ pei orati
ones faciebat dn̄s. n̄ nulli addnm̄ psca sua monita
conūsi s. Neq, hominib⁹ tantū scs Blasi⁹ muneris lan
guorib⁹ & diuīsis necessitatib⁹ cura impendebat. s; &
bestiis & iumentis & lesis succurrebat & noxiis impa
bat. Siqde aduersū, testimoniū duo p̄clara s̄ mira
cula impsenti tenere gesta. Erat mulier
queda que unicū habebat filiū. Hic du piscē man
ducaret ossiculū piscis gutturi ei⁹ inhesit. neq, inde
ulla ratione sine ei⁹ potuit piculo euelli. Cūq, p̄dolo
re morti uicin⁹ ee uideret. anxia mat̄ huc illucq, dis
currere. & filii cruciat⁹ suos putare cepit. q⁹ se uerti
qd ue faceret, pssus incerta manebat. Interea cuqt
beatū Blasiū ibidē cū militib⁹ qui eū ducebant ha
bere transitū. Itaq, fama uirtutū ei⁹ audita filio ulnis
impositio festina adeū cucurrit. & fide plena pueru
lū ante pedes iecit. simulq, ipsa pedib⁹ ei⁹ aduoluta
cū lacrimis clamare cepit & ita dicere. Miserere mei
scē di. miserere serue saluatoris ihu x̄. Miserere uis
ceribus meis. miserere filio meo misero mortis gene
re pturo. Vnic⁹ enī m̄ ē. & si qd ei aduersi acciderit
me magis cruciabit. me mqua miseram matrē